

Mandag Aften, 18. Juni 1855.

Min kjære Hanne !

Imorges fik jeg Dit Brev fra i Torsdags og Fredags, og havde megen Glæde deraf, da jeg saa, at Du befandt Dig vel og var i fuld Gang med Din Cuur. Tak for Femkløveren, og Tak for Gaaseurten, uagtet jeg, tiltrods for Din Paadutten, slet ikke holder af Gaaseurter, idetmindste ikke af andre end dem, som bringe mig Erindringer fra Dig. At Du har fundet Behag i mit første Brev, glæder mig usigeligt, og saa meget mere, som jeg selv fandt det tørt og uinteressant. Men at Du har kunnet og villet læse mellem Linierne, hvad der ikke stod i selve Linierne, det skal Du have Tak for.

[s. 329](#) Det er jo fortræffeligt, at Du finder Dig saa vel ved Gjensynet af Marienbad. Det har unægtelig noget Tillokkende at komme anden Gang paa et Sted, som har behaget En, og det gamle Ordsprog, at man ikke skal komme igjen, hvor man engang har fundet sig vel, holder i dette Tilfælde ikke Stik. Det er blandt Andet morsomt at gjensee de gamle, kjendte Ansigter, især naar de nikke til Velkomst. Snart vil de Danskes Colonie i Marienbad forøges med Flere, som jeg har hørt nævne, men ikke erindrer, fordi jeg ikke kjender dem. Suhr og Premierministeren reise idag otte Dage. Suhr spurgte mig igaar paa Sølyst, om han skulde tage nogen Pakke med til Dig, og jeg bad ham da medtage et Klædeskab, for at Du ikke skulde have flere Uheld med Klædeskabe. At der i Byen railleres meget over Premierministerens Reise og udentvivl ogsaa over Suhrs, har jeg nok kunnet mærke, om ikke paa Andet, saa paa den Tilbageholdenhed, hvormed Folk omtale eller berøre denne Gjenstand i min Nærværelse. Martensen, som var her for lidt siden, og som bad Dig hilse paa det Venligste, fortalte et Indfald af gamle Ørsted, 1) der sagde, at han fandt det meget rimeligt, at Bang og Suhr reiste sammen, thi naar Hver af dem betalte det Halve, havde de dog Reisen for billigere Priis, end naar Hver reiste for sig. Men da min Moder, i hvis Nærværelse Dette blev fortalt, og som hidtil Intet vidste om det Hele, i barnlig Naivetet gjorde det Spørgsmaal : » Reise Suhr og Bang bare for at see Hanne ? « — saa kunde Martensen ikke længere holde sine Lattermuskler i Ave, men udbrød under Skoggerlatter : » Nei, de ere Begge meget syge, og maa nødvendig til Marienbad, det har Ole Bang givet dem Attest paa. «

Selskabet igaar paa Sølyst var til Ære for Contorfolkene og deres Koner. Men der var ogsaa nogle andre gamle kjedelige Stabeiser og Stabeiserinder. Jeg kørte med Rottbøll ligesom forrige Aar, da der var et lignende Selskab. Det var den Dag, det var det utrolige Regnveir, som jeg beskrev Dig i [s. 330](#) dets tragicomiske Virkninger. 1) Igaar regnede det ogsaa af og til, men moderat. Men i alle disse Dage er det saa koldt som om Vinteren. Jeg sidder for lukkede Vinduer, og maa især om Eftermiddagen tage mit Vintertøi paa. Jeg havde igaar Ole Suhrs Kone tilbords. Hun spurgte, om jeg nylig havde seet Etatsraad Dahl, og da jeg yttrede, at han havde et melancholsk Præg, som om han havde haft en ulykkelig Kjærlighed, sagde hun, at det var ganske sandt, og at Gjenstanden var Hoskjærs Datter Malvina, nuværende Etatsraadinde Trap. Jeg bemærkede dertil, at saa maatte han jo nu, naar han saa hende i hendes nuværende Postyr, være glad ved, at han ikke havde faaet hende, og takke Himlen, fordi hans Kjærlighed havde været ulykkelig. Fru Ida Suhr gav mig Ret, men fandt min Bemærkning ondsksfuld ; og da jeg, for at gjøre det godt, undskyldte Malvinas Udseende med Erkjendelsen af, at det ikke kunde ventes bedre, naar man var Traps Kone, gav hun mig Ret igjen, men fandt denne Undskyldning ligesaa ondsksfuld som Anklagen. En sørgelig Nyhed hørte jeg med det Samme. Componisten Gades Kone, en Datter af Hartmann, er i disse Dage død i Barselseng med

Tvillinger ; det var hendes første Barselseng, begge Tvillingerne leve. 2) Ved samme Leilighed erfarede jeg, at Hartmann har for 14 Dage siden holdt Bryllup med en gammel Frøken Jacobsen. Jeg havde aldrig troet, at Hartmann havde giftet sig igjen. En morsom Nyhed derimod er, at Overcontroleur Walther nu virkelig er bleven valgt til Rigsdagsmand i Præstø Amt, — eenstemmigt og ved Kaaring ; men det forstaaer sig, der var nok ingen Mod-Candidat. 3)

Tusind Tak for det fine Lærred til Skjorter ! Men nu maa Du heller ikke købe andre Ting til mig paa Reisen. — Hvad Din Begjæring om Maalet af Spisestuens Vinduesfag angaaer, da har jeg endnu ikke villet gjøre Noget derved, men vil først give Dig at betænke, at Du i Marienbad ikke kan bruge det danske Maal, saa at Gardinerne ikke ville komme til at [s. 331](#) passe. Desuden behøves jo ikke Rullegardiner i Spisestuen, da Solen meget godt kan udelukkes ved Hjælp af de nedhængende. Naar det ikke skeer, er det, fordi man glemmer det ; og Rullegardiner vilde ogsaa gjøre altfor mørkt i den temmelig mørke Stue. Vil Du nu alligevel have Maalet, kan Du let faae det. — Et Brev fra Marienbad og fra ethvert Sted i Tydskland (med Undtagelse af Hamborg og Lübeck) koster i Kjøbenhavn 22 Skilling.

I Onsdags troer jeg, at jeg havde over et halvhundrede Besøg paa Theatret, deriblandt ogsaa af Phister, som, inden han tog paa Landet, sagde mig et rørende Farvel, og forsikkrede, at jeg skulde blive tilfreds med ham i næste Saison, naar blot hans Helbred vilde forbedre sig. Men Jøden i » Kong Salomon « tør han ikke paatage sig, da han er overbeviist om, at den vil mislykkes for ham. 1) Hos Din Moder, hos hvem jeg var idag, har han disket endeel Løgne op, og sagt, at Ministeriet havde skrevet ham til, og tilbudt ham 400 rd, til en Badereise iaar, men at han havde afslaaet dem. 2) — Det glæder mig, at Anthon er tilfreds med den lille Gratification. Baade den og de andre, hvorom jeg skrev Dig til, ere tagne af Høedts og Wiehes vacante Gager. Den enes Død den Andens Brød. — Din Moder befinder sig ret vel, men — kjeder sig ; det er den gamle Vise.

Paa Onsdag skal jeg igjen til Sølyst, og følges med Rottbøll. Det er Ministerselskab. Da nu Kongen har taget Ophold i Skodsborg, holdes Statsraadene, som sædvanligt, paa det Sted, hvis Billede Du fører med Dig. 3) Paa Onsdag er det første Statsraad, og Suhr har nu bedet Ministrene om at spise paa Sølyst, naar de komme fra Eremitagen, det vil da sige : Bang, Hall, Andræ ; de andre troer jeg ikke komme. Men da nu Kongen er kommen til Skade paa en Ridetour, som Du kan see af vedlagte udklippede Stykke af Berlings Tidende, kan det jo være, at der ikke bliver Statsraad paa Onsdag, og isaafald bliver der vel heller ikke Noget af Selskabet [s. 332](#) paa samme Dag. — Naar Suhr er reist, reiser Fru Suhr til forskjellige Steder her i Landet, saasom til Møen, og desuden til Sverrig til En af Familien i Nærheden af Helsingborg.

Fra det Heibergske Hjem

20

Klokken er snart Tolv. Jeg siger Dig God Nat, kjære Hanne, og gaaer i Seng. Imorgen tidlig slutter jeg mit Brev med nogle tilføiede Linier.

Tirsdag Morgen.

Det er idag det samme kolde, blæsende Veir, som det nu har været saa længe. Kl. 10 imorges var der 12 Graders Varme i Havestuen. Man kommer snart til at lægge i Kakkelovnen. Fra idag tager jeg mine Vinterklæder paa, vatteret Frakke ude og hjemme.

Du kan være glad ved at befinde Dig i et bedre Clima og undgaae denne Vinter i Slutningen af Juni.

Martensen fortalte igaar Noget, som virkelig var mig behageligt, uden at gjøre mig forfængelig. Paa sin Reise har han ogsaa visiteret Stevns Herred ; og ligesom jeg, da jeg skrev Elverhøi, byggede paa et Par gamle Sagn fra Stevns, saa er nu Meget af Det, som jeg har taget ud af min Phantasie og har tildigtet, gaaet over i Sagnene paa Stedet, og betragtes som Tradition fra Forfædrene. 1) Det gaaer saa vidt, at et Bondehuus, som ligger ved Broen over Aaen, kaldes af alle Egnens Beboere » Karens Huus «, uagtet Ingen veed at angive, hvem Karen egenlig har været. Jeg har aldrig vidst, at der laae noget Huus, men har bygget mit i Tanken. Da jeg engang var paa Stevns, tænkte jeg ikke paa at skrive Elverhøi, og lagde kun lidet Mærke til Localiteterne, med Undtagelse af Klinten. Nu forevises ogsaa en Høi, som Alle kalde Elverhøi, og udgive for den virkelige gamle Elverhøi, medens jeg aldrig har vidst, at der var en Høi. Jeg er vis paa, at denne Høi heller aldrig har havt nogen saadan Betydning i Egnen, og endnu mindre et tilsvarende Navn. Det er igjen Skuespillet, [s. 333](#) som her har frembragt Sagnet. Martensen opholdt sig hos en Præst, der var Enkemand, men havde tre smukke halvvoxne Døttre ; og der gik det til ligesom hos Karen, der blev bestandig sunget Viser af Elverhøi til Claveret. Grev Moltke fra Bregentved viste ham om i Egnen og forklarede ham Stedernes Betydning. 1) Det Samme, fortalte han, havde han engang gjort ved Andersen, og da de kom til det Sted, Moltke kaldte Elverhøi, sprang Andersen ud af Vognen og lagde sig paa Høien, for at kunne sige, at han havde lagt sit Hoved til Elverhøi.

Jeg vedlægger endnu det sidste Avertissement om Wiehes Aftenunderholdning, hvoraf Du vil see, at Frøken Lund er falden fra. 2)

Ifølge Dags-Bulletin er Kongen ikke kommen til nogen Skade, og vil om faa Dage være ganske restitueret.

Efter at det kolde Veir er indtraadt, synes min Moder at befinde sig bedre, alle Andre derimod slettere.

Og nu Farvel for denne Gang, min kjære Hanne !

Din
J. L. Heiberg.